

Ordliste

Allah (الله): Guds personlige egennavn; det er det hovednavnet Han presenterer Seg selv med i Koranen.

Abel (arabisk: Hābīl [هايبيل]): Profeten Adams عليه السلام sønn.

Abō Tālib (ابو طالب): Profeten Mohammads صلى الله عليه وسلم farbror, og følgesvennen 'Alis رضي الله عنه far.

Abraham (arabisk: Ibrāhīm [إبراهيم]) – bibelsk: blir også skrevet «Abram»: Profeten Abraham عليه السلام regnes som stamfaren til både israelittene og ismaelittene. Han var far til profeten Ismael عليه السلام og profeten Isak عليه السلام, sønn av Tarah عليه السلام og etterkommer av profeten Noah عليه السلام. Han fikk av Allah i oppdrag å gjenoppbygge det hellige huset Ka'bah.

'Ād (عاد): En gammel arabisk stamme som levde etter profeten Noahs عليه السلام tid. Historien om deres storhet er svært kjent, og de fikk navnet 'Ād på grunn av sin stamfar. Men deres ulydighet mot Allah kostet dem all ære og heder.

Adam (آدم): Profeten Adam عليه السلام, det første mennesket som ble sendt til jorden av Allah. Navnet hans lyder nesten likt i Koranen og i Bibelen, han er ansett som alle menneskenes far.

Aelia (arabisk: Īliyā' [إيلياء]): Et oldtidsnavn på byen Jerusalem.

'Ā'ishah (عائشة): Profeten Mohammads صلى الله عليه وسلم hustru.

Al-Jōdi (الجودي): Et fjell som er en gren av fjellkjeden Ararat. Det var her profeten Noahs عليه السلام ark kom til ro etter syndfloden. Ararat ligger i Tyrkia og er landets høyeste fjelltopp.

Antiokia: En tidligere by i antikken (oldtiden) i den nordlige delen av det store syriske riket (Levanten). I dag ligger byen sør i Tyrkia og er mer kjent som Antakya.

Arken (arabisk: Safīnah Nōḥ [سفينة نوح]): Skipet som profeten Noah عليه السلام ble beordret å bygge for å berge seg og de troende under syndfloden.

Aron (arabisk: Hārōn [هارون]): Profeten Aron عليه السلام var broren til profeten Moses عليه السلام, og medhjelperen hans under det vanskeligste oppdraget hans.

As-Sajdah (السجدة): Å falle på kne med ansiktet ned for Allah. Dette er en knelende stilling, hvor den troende legger sin edleste kroppsdel i bakken, som et forvissende tegn på sin overgivelse til og underkastelse under Herren. Stillingen innebærer at begge håndflatene, pannen, nesen, knærne og tærne er nær bakken.

As-Sāmīriy (السَّامِرِيُّ): Dette er ikke en person fra byen/landskapet Samaria i Palestina, for han levde på profeten Moses' عليه السلام tid. Profeten Moses' عليه السلام tid regnes som 1391–1271 før Kristus, og Samaria ble befolket omtrent 925 år før Kristus, det vil si at Samaria ble befolket og grunnlagt omtrent 346 år etter profeten Moses عليه السلام. Derfor kan vi ikke kalle denne personen for samaritaner.

En teori sier at denne mannen stammet fra Irak (Tarjamān-al-Qorʾān, bind nr. 2, side 464–465 [Azad, Abō-l-Kalam]), og en annen teori sier at ordet som er brukt på arabisk, opprinnelig betyr «fremmed», «utenlandsk» på det gamle egyptiske språket (Ziā-ol-Qorʾān, bind nr. 3, s. 131 [Karam Shah, Mohammad]).

Aṣḥāb-ar-Rass (اصحاب الرّس): De lærde er ikke enige om hvem dette var, og har kommet med mange forskjellige teorier. Men det dette folket er kjent for, er at de kastet sin profet i en gammel brønn, og Allahs vrede hjemsøkte dem.

Assyrrerriket: I antikken (oldtiden) et stort rike som lå ved elven Tigris. Navnet kommer av at riket opprinnelig var samlet rundt byen Assur. Men det hadde også andre viktige historiske storbyer underlagt seg, som Ninive og Arbela. Mange regner dette riket som det første virkelige verdensriket. I sine glansdager strakte det seg over store deler av Midtøsten og Orienten.

Azān (الأذان): Det muslimske rituelle bønneropet, som meddeler offentligheten at det er tid for tidebønnen.

Azar (آزر): Profeten Abrahams عليه السلام fosterfar. Profeten Abrahams عليه السلام biologiske far het Tarah. Han var ingen flergudsdyrker eller vantro person; derimot hadde han den sanne troen. Azar var profeten Abrahams عليه السلام onkel, som oppdro ham etter farens død. Av respekt ble Azar kalt for far av profeten Abraham عليه السلام.

Baal (arabisk: Baʿl [بعل]): Se Elias.

Badr (البدْر): Et sted 150 kilometer sør for Medina. Det var her slaget ved Badr fant sted.

Bahīrah (بَحِيرَة): En kamelhoppe som fødte fem ganger, og hvis femte kalv var en hann. Hoppens ører ble skåret av, og hun fikk vandre fritt, hun kunne ikke melkes eller ris på og heller ikke slaktes – hun tilhørte nå avgudene.

Banō Naḍīr (بنو نضير): En jødisk stamme fra byen Yathrib (Medina).

Banō Qorayzah (بنو قريظة): En jødisk stamme fra byen Yathrib (Medina).

Benjamin (arabisk: Binyāmīn [بنيامين]): Yngste sønn av profeten Jakob عليه السلام, og profeten Josefs عليه السلام bror.

David (arabisk: Dāwōd [داوود]): Profeten David عليه السلام var den som fikk åpenbart salmene (زبور) av Allah.

De hellige syv soverer (arabisk: Aṣḥāb-al-kaḥf [اصحاب الكهف]): De hellige syv soverer av Efesos, som våknet opp etter 309 år. De ble kjent for folket i tiden til keiser Theodosios 2. Navnene deres er som følger: Moksalmīna, Tamlikha, Martonis, Sanonis, Sarinonis, Zo Niwas og Kaʿastityonis – hunden deres het Qitmir (arabisk tradisjon). Antoninos, Dionysios, Konstantin, Jamblikos, Johannes, Martinian og Maximilian (ortodoks tradisjon).

Den beskyttede tavlen (arabisk: al-Lauḥ al-maḥfūz [اللوحة المحفوظة]): En tavle vel forvart og beskyttet av Allahs vern mot all falskhet. Han har påtatt seg å verne dens oppholdssted, Han verner det som står på den. Dette er en tavle hos Herren som omfatter alt – den blir regnet som en del av det skjulte.

Den Hellige Ånd (arabisk: Rōḥ-al-Qodos [روح القدس]): Engelen Gabriel عليه السلام (arabisk: Djibrīl [جبريل]), sjefsengelen / den øverste engelen som er en av de fire erkeenglene.

Den islamske kalenderen (arabisk: at-Taqwīm al-hijrī [التقويم الهجري]): 1) Moḥarram (محرم). 2) Ṣafar (صفر). 3) Rabīʿ-ol-awwal (ربيع الأول). 4) Rabīʿ-oth-thānī (ربيع الثاني). 5) Jomāda-al-ōlā (جمادى الأولى). 6) Jomāda-al-okhrah (جمادى الآخرة). 7) Rajab (رجب). 8) Shaʿbān (شعبان). 9) Ramadan (رمضان). 10) Shawwāl (شوال). 11) Żol-qaʿdah (ذو القعدة). 12) Żol-ḥijjah (ذو الحجة).

Den ytterste dag (arabisk: Yaum-al-ākhir [يوم الآخرة]): Den ytterste/endelige tiden, når all tid vil ta slutt og kun evigheten vil finnes.

Den ytterste moskeen (arabisk: al-Masjid al-Aqṣā [المسجد الأقصى]): Den hellige moskeen som ligger i Jerusalem; den tilhører samme helligdommen som klippemoskeen (مسجد قبة الصخرة), men det er to moskeer som ligger vis-à-vis hverandre.

Det hellige besøket (arabisk: al-ʿOmrah [العمرة]): Det er å besøke det hellige huset Kaʿbah, med en intensjon, å svøpe seg inn i de to hvite pleddene (for menn), sirkulere Kaʿbah syv ganger, be to enheter av bønner bak profeten Abrahams عليه السلام sted (مقام إبراهيم), drikke vann fra Zamzam-brønnen, gå og løpe mellom Ṣafā og Marwah, barbere eller stusse hodehåret.

Det pålagte bidraget (arabisk: az-Zakāh [الزكاة]): Det pålagte bidraget på 2,5 prosent av formuen som skal betales en gang i løpet av året som støtte til de fattige og nødlidende.

Diaspora: Jødernes spredning blant verdens folkeslag, religiøse eller nasjonale minoriteter i fremmede omgivelser; gruppe av et trossamfunn som bor spredt i land med en annen religion, særlig om jøder.

Dirham (درهم): En sølvmynt som er lik 128 gram gull. Den er en gammel arabisk mynt og er myntenheten i De forente arabiske emirater og Marokko.

Dommedagsbasun (arabisk: aṣ-Ṣūr [الصّور]): Basun (horn, trompet) som skal vekke de døde på dommedagen; engelen Rafael عليه السلام har ansvaret for å blåse i den.

Dommens dag (arabisk: Yaum-al-ḥaṣṣ [يوم الفصل]): Den dagen da den endelige dommen skal falle – da Allah skal dømme menneskene. Yaum-ad-dīn (يوم الدين) blir også oversatt som dette.

Dsjinn (الجن): Usynlige vesener av ild som er skapt av Allah, ifølge islams lære. Disse vesenene kan være både onde og gode.

Eber (arabisk: Hōd [هود]): Profeten Eber عليه السلام ble sendt som advarer til folket 'Ād. Han var av etterkommerne av profeten Noah عليه السلام ifølge imam Ibn Kathīr, som nevner det i sin al-Bidāyah wan-Nihāyah. Dette er også nevnt av imam Ibn Jarīr at-Ṭabari. Det vil si at profeten Eber عليه السلام var stamfaren til hebreerne og araberne.

Eykah (الأيكَة): Byen Midjan ble kalt dette fordi den var svært grønn, fylt med fyldige trær som stod tett i tett, og var prydet med mange hager.

Elias (arabisk: Ilyās [إلياس]) – bibelsk: blir også skrevet «Elia»: Profeten Elias عليه السلام ble sendt til den grenen av Israels barn som bosatte seg i Øst-Libanon i byen Baalbek. Denne grenen av Israels barn ga opp det første budet: «Du skal ikke ha andre guder enn Meg! (2 Mos 20,3 og 5 Mos 5,7)». Det finnes den dag i dag tempelruiner i byen. Den største statuen de bygde, ble kalt «Baal». Den var en gullstatue på omtrent 18 meter, den hadde 4 munn og 400 tjenere. Dette folket ble formanet av profeten Elias عليه السلام, men de valgte å fornekte, så Herrens vrede flammert opp mot dem, og pinen tok dem.

Elisja (arabisk: al-Yasa' [اليسع]): Profeten Elisja عليه السلام var fetteren til profeten Elias عليه السلام ifølge noen historikere; etter profeten Elias' عليه السلام bortgang var det han som brakte budskapet videre.

Engelen Mālik (مالك): Sjefsendelen over helvetes vakthold.

Enok (arabisk: Idrīs [إدريس]): Profeten Enok عليه السلام stammet fra profeten Adams عليه السلام sønn profeten Set عليه السلام. Han var den første profeten sendt av Allah etter sin stamfar profeten Set عليه السلام. Ifølge den islamske historien var han den første mannen som noen gang skrev med en penn.

Esekiel (arabisk: Żol-Kifl [ذوالكفل]): Profeten Esekiel عليه السلام, sønn av Busi (بوزى), ble sendt som profet til Israels barn etter Kaleb عليه السلام, sønn av Jefunne (كالب بن يفتنة), og Josva عليه السلام, sønn av Nun.

Esra (arabisk: 'Ozeyr [عزير]) – bibelsk: blir også skrevet «Ezra»: Det som er kjent om profeten Esra عليه السلام, er at han var en israelittisk profet og levde i tidsperioden mellom profeten David og profeten Salomo og profeten Sakarias og profeten Johannes عليهم السلام. Allah åpenbarte toraen for ham da det ikke var noen andre som kunne den lenger. Allah befalte en engel å stige ned med en flamme av lys og legge den i profeten Esras عليه السلام indre. Profeten Esra عليه السلام skrev toraen på nytt bokstav for bokstav, slik som den første gang var blitt åpenbart.

Eva (arabisk: Hawā' [حواء]): Profeten Adams عليه السلام hustru, menneskehetens mor.

Farao (arabisk: Fir'aun [فرعون]): En kongetittel i Egypt.

Fey-byttet (الفيء): Det byttet som man erobrer / får tak i uten å kjempe en kamp; slikt bytte tilhører Allah og sendebudet Hans صلى الله عليه وسلم.

Gog og Magog (arabisk: Ya'jōj wa Ma'jōj [يأجوج و مأجوج]): Det er et barbarisk og mektig folk som er blitt hindret av en vegg, men når endetiden er her, vil de komme seg løs og anstifte ufred og la blod flyte.

Goliat (arabisk: Djālōt [جالوت]): En krigerkjempe på nesten tre meter som duellerte mot profeten David عليه السلام og ble drept av ham.

Hām (حام): En hannkamel som fikk ti kalver med kamelhopper. Han ble sluppet fri og kunne vandre fritt, lik kamelhoppene som tilhørte kun avgudene.

Haman (arabisk: Hāmān [هامان]): Haman var faraoens øverste minister på profeten Moses' عليه السلام tid.

Haran (arabisk: Hārān [هاران]): Haran var sønn av Tarah og broren til profeten Abraham عليه السلام og Nakor (ناخور). Haran døde i sitt fedreland Ur i Kaldea (Babylon).

Hijrah (هجرة): Profetens صلى الله عليه وسلم utvandring til Medina. Muslimenes kalender ble innledet etter denne utvandringen.

Hjelperne (arabisk: al-Anṣār [الأَنْصَار]): Profetens صلى الله عليه وسلم følgesvenner fra Medina, som antok islam og støttet Profetens صلى الله عليه وسلم misjon med sitt liv og sin eiendom, og som tok imot utvandrerne fra Mekka med åpne armer.

Hodeybiyah (الحدبية): En brønn er kjent ved dette navnet; den ligger ved Mekka – omtrent 16 kilometer utenfor. Dette stedet er kjent for en fredstraktat som ble inngått mellom muslimene og de vantro fra Qoraysh.

Honeyyn (الحنين): En dal mellom byene Mekka og Taif; det kjente «slaget ved Honeyyn» fant sted her.

‘Īd (عيد): En høytidsdag som kommer hvert år – muslimenes høytid.

Ilāh (إله): Noe som blir tilbedt, guddom. Navnet Allah er den bestemte formen av dette ordet, al-ilāh. Ordet er blitt oversatt som «tilbedelsesverdig Herre».

Ildeth (arabisk: Wālihah [والهة]): Profeten Lots عليه السلام hustru.

Innsamlingsletten: Sletten der alle vil bli samlet og avkrevd oppgjør.

Isak (arabisk: Ishāq [إسحاق]): Profeten Abrahams عليه السلام sønn og profeten Jakobs عليه السلام far.

Islam (الإسلام): Betyr å underkaste seg Allah fullstendig og innebærer at man tror på Allah som den Ene og Sanne Gud. Man må leve etter Allahs bud og etterleve praksisen til Profeten Mohammad صلى الله عليه وسلم. Den som lever på denne måten, blir kalt muslim – en som er Allah underkastet.

Ismael (arabisk: Ismā‘īl [إسماعيل]): Profeten Ismael عليه السلام var sønn av profeten Abraham عليه السلام; han var arabernes stamfar og var sin fars ryggrad under gjenoppbyggingen av Ka‘bah.

Jakob (arabisk: Ya‘qōb [يعقوب]): Profeten Jakob عليه السلام, faren til profeten Josef عليه السلام, sønnen til profeten Isak عليه السلام og sønnesønnen til profeten Abraham عليه السلام. Han er også kjent som Israel både i Koranen og i Bibelen (1 Mos 32,28). Israels barn vil da si Jakobs barn, altså etterkommerne av profeten Jakob عليه السلام.

Jesus (arabisk: ‘Īsā [عيسى]): Den samme Jesus عليه السلام, Messias, som kristne tror på. Ifølge muslimenes tro er han ikke Allahs – Gud den Enes – sønn, men en budbringer og en profet.

Jetro (arabisk: Sho‘eyb [شعيب]): Profeten Jetro عليه السلام ble sendt til folket i Midjan for å veilede dem; han var også svigerfaren til profeten Moses عليه السلام.

Jihad (الجهاد): Å anstrenge seg for Allahs skyld.

Jizyah (الجزية): Dette er en skatt som skal bli betalt av en ikke-muslim i et muslimsk land. Gjennom denne skatten blir den muslimske staten pliktig til å beskytte skattebetaleren, og han blir fritatt fra å avtjene verneplikten og betale det pålagte bidraget (zakāh).

Joakim (arabisk: 'Imrān [عمران]): Morfaren til profeten Jesus عليه السلام.

Job (arabisk: Ayyōb [أيوب]): Profeten Job عليه السلام var en romer, og det sies også at han var fra landet Us, som regnes som et område øst for Palestina. Profeten Job عليه السلام er navnet på tålmodigheten selv; han led i over atten år av en sykdom med glede for å tilfredsstille Herren sin. Herren hørte hans bønn og forløste ham fra smerten.

Johannes (arabisk: Yaḥyā [يحيى]): Han er kjent under tittelen «døperen» i Det nye testamentet.

Jonas (arabisk: Yōnos [يونس]) – bibelsk: blir også skrevet «Jona»: Profeten Jonas عليه السلام ble sendt med en advarsel til folket i storbyen Ninive om at Herrens vrede skulle ta dem fatt, men de omvendte seg, og Herren tilga dem. Profeten Jonas عليه السلام levde en stund i magen til en hval som han ble slukt av da han ble kastet ut i havet.

Josef (arabisk: Yōsof [يوسف]): Profeten Josef عليه السلام var profeten Jakobs عليه السلام sønn. Historien hans er omtalt i både Koranen (kapittel 12) og i Bibelen (1 Mos).

Josva, sønn av Nun (arabisk: Yōsha' bin Nōn [يوشع بن نون]): Profeten Josva عليه السلام var profeten Moses' عليه السلام følgesvenn og stammet fra profeten Abrahams عليه السلام barn – sønnesønnen til profeten Josef عليه السلام. Han var blant de tolv speiderne som ble sendt til det forjettede land Kanaan (4 Mos 13,25–14,10 og Koranen 5:21–26). Den sjettede boken i Det gamle testamentet er oppkalt etter profeten Josva عليه السلام («Josvas bok»). Historien om at solen ble stanset og holdt tilbake for profeten Josva عليه السلام under et slag, er kjent også innen islam.

Ka'bah (الكعبة): Islams største helligdom i moskeen al-Ḥarām (المسجد الحرام), som ligger i byen Mekka. Den er en firkantet bygning dekt av et svart klede som har brodert gullskrift i seg, og det er en hellig stein innmurt i den.

Kain (arabisk: Qābil [قائيل]): Profeten Adams عليه السلام sønn.

Kanaan (arabisk: Kan'an [كنعان]): Et gammelt ord for en region som omfatter dagens Libanon og Palestina (Israel). Den vestlige kysten av Jordan og deler av Syria og nordre Egypt blir også inkludert i dette området. Kanaanittene regnes som etterkommerne av Kanaan, profeten Noahs عليه السلام sønnesønn.

Khaibar (خيبر): En oase og et daddelrikt sted som ligger omtrent 100 kilometer fra Medina – kjent for «slaget ved Khaibar».

Khiḍr (الخصر), også kjent som Khaḍir (الخصر): Han ble kalt for Khaḍir (Khiḍr) fordi han en gang satt på en hvit pels, som begynte å ryste bak ham og ble grønn. Profeten Moses عليه السلام og profeten Josva عليه السلام lette etter Khiḍr for å bevitne den særskilte viten han var blitt tildelt fra Allah.

Korah (arabisk: Qārōn [قارون]): Mange fortolkere mener at han var en nær slektning av profeten Moses عليه السلام – en fetter –, sønn av enten morsøster eller farbror. Selv om han var fra Israels barn, tjente han farao, og jobben hans var å få Israels barn til å føle seg tilfreds med slaveriet.

Kyros 2. den store (arabisk: Żol-Qarneyn [ذوالقرنين]): I Daniels bok finner vi følgende:

«Da jeg så opp, fikk jeg øye på en vær som stod ved elven. Den hadde to horn. Begge var store, men det ene var større enn det andre, og det største vokste sist fram. Jeg så at væren stanget mot vest, mot nord og mot sør. Det var ingen dyr som kunne stå seg mot den, og ingen kunne berge noen fra dens makt. Væren gjorde som den ville, og fikk veldig makt.»
(Dan 8,3–4)

Videre blir det sagt: «Og over Ulai hørte jeg en menneskerøst som ropte: 'Gabriel, forklar synet for denne mannen!' Så kom han bort til det stedet hvor jeg stod, og da han kom, ble jeg redd og kastet meg ned med ansiktet mot jorden. Han sa til meg: 'Hør, menneske! For synet gjelder endetiden.' Mens han snakket til meg, lå jeg sanseløs med ansiktet mot jorden. Men han tok fatt i meg, reiste meg opp og sa: 'Nå vil jeg la deg få vite hva som skal skje når vredestiden tar slutt, for synet gjelder endetiden. Væren du så, den som hadde to horn, er kongene av Media og Persia'» (Dan 8,16–20).

Dette synet som profeten Daniel عليه السلام hadde, handlet om Israels barns befrielse fra ondskaper til Nebukadnesar 2. Noen år senere beseiret Kyros 2. den store, kongen av Persia, Nebukadnesar 2. og befridde Israels barn. Det er Kyros 2. den store som er Żol-Qarneyn – som betyr «han med de to hornene», som profeten Daniels عليه السلام drøm viser til. Det er viktig å vite at Koranen bekrefter Kyros 2. den store som en gudhengiven og troende person. For viderelesning anbefales Ziā-ol-Qor'ān, bind nr. 3, s. 46–50.

Lāt (اللات): En avgudsstatue (gudinnestatue) som flergudsdyrkerne i Hijaz-området tilba før islam.

Levanten (arabisk: ash-Shām [الشّام]): Ordet betyr egentlig «oppgående sol», dannet av det latinske verbet lever («å stige opp»). Ordet er blitt relatert til det store syriske riket, mer kjent som Shām (Østen, soloppgangen – den oppgående solens land). Dette riket omfattet Syria, Palestina (Israel), Libanon, Jordan, deler av sør i Tyrkia og vest i Irak, mens Sinaihalvøya noen ganger er inkludert og andre ganger kun omtalt som en mellomliggende landbro mellom Levanten og det nordlige Egypt.

Levemåten (arabisk: dīn [دين]): Det arabiske ordet har mange betydninger; blant dem finner vi følgende: «lov», «system», «herredømme», «autoritet», «dom», «lønn», «gjengjeld». Ordet blir brukt for «adlydelse» og «lydighet» også. Vi forstår ut fra dette at ordet *dīn* betyr en levemåte / et levevis basert på et komplett system som rettleder menneskene i alle affærer og viser dem framgangens sti i både det åndelige og det verdslige aspektet av livet.

Loqmān (لقمان): De lærde er uenige om hans rang og hans tid; han er også kjent som «Loqmān den vise». Flere utsagn viser i hvert fall til at han opprinnelig var fra Afrika, altså at han var en mørkhudet mann (neger).

Lot (arabisk: Lōt [لوط]): Profeten Lot عليه السلام var nevøen til profeten Abraham عليه السلام; kallet hans var å advare folket i Sodoma og Gomorra mot homofili og adlyde Allahs bud.

Manāt (مناة): En avgudsstatue (gudinnestatue) som flergudsdyrkerne i Hijaz-området tilba før islam.

Manna (arabisk: al-Manna [المنّ]): Stammer fra hebraisk og betyr «gave». Føde som Israels barn ved et under fikk i ørkenen fra Allah.

Maria (arabisk: Maryam [مريم]): Profeten Jesu عليه السلام mor, jomfru Maria.

Messias (arabisk: al-Masīḥ [المسيح]): Stammer fra det hebraiske verbet *masjach* og betyr «å smøre» eller «å spre». Dette ordet ble spesielt brukt for seremoniell innvielse av lederskap, som ble gjort ved at man salvet noen med olje. Den som ble salvet, ble gitt autoriteten til å tjene Herren i en ærefull og ansvarsfull stilling.

En teori sier også at ordet betyr «den som vandrer svært mye», og det er grunnen til at profeten Jesus عليه السلام fikk denne tittelen. For han vandret svært mye. På hans tid var det mange som vandret mye for sin sak, og profeten Jesus عليه السلام vandret svært mye for sin Herres sak.

Midjan (arabisk: Madyan [مدين]): Byen Midjan var dit profeten Moses عليه السلام søkte tilflukt etter å ha kommet i søkelyset til farao. Midjan er en by i Nordvest-Arabia på østkysten av Akababukten.

Mikael (arabisk: Mikāl/Mikā'il [ميكائيل/ميكال]): En av de fire erkeenglene/overenglene.

Mohammad (محمد): Allahs siste Profet og Sendebud sendt til all verden for å spre budskapet om den monoteistiske religionen islam. Ordet/navnet er en passiv partisipp i en form som viser til noe som blir gjort konstant og intenst, og betyr «den mest/oftest prisede», særskilt relatert til Hans Hellighets صلى الله عليه وسلم navn.

Titler som kjære elskede og høyaktede Profet er brukt for Hans Nåde صلى الله عليه وسلم i hele manuset.

Moses (arabisk: Mōsā [موسى]): Profeten Moses عليه السلام, han som fikk åpenbart den hellige skriften toraen.

Muslim (arabisk: Moslim [مسلم]): Den som har underkastet seg Allah fullstendig, å overgi seg til Allah fullt og helt. Den som tror på kun Én tilbedelsesverdige Herre (Allah) og på at profetskapet ble tilendebrakt ved profeten Mohammad صلى الله عليه وسلم.

Nimrod (arabisk: Nimrōd [نمرود]): En mektig konge fra profeten Abrahams عليه السلام tid. Han rådde over Babylon, og herreveldet hans strakk seg over mange land. Det sies at han hersket i omtrent 400 år.

Noah (arabisk: Nōḥ [نوح]): Oldebarnet til profeten Enok عليه السلام. Han er kjent gjennom historien om syndfloden – da det ble ham befalt å bygge arken – i både Bibelen og Koranen.

Oppgjørets dag (arabisk: Yaum-al-ḥisāb [يوم الحساب]): Den dag når oppgjøret vil bli krevd fra mennesket og han må stå ansvarlig for sine handlinger og svare Herren.

Opphaveren (arabisk: al-Fāṭir [الفاطر]): En som skaper noe nytt uten å ha sett på en modell eller et bilde av den tingen før, en som lar noe oppstå fra intet.

Oppstandelsens dag (arabisk: Yaum-al-qiyāmah [يوم القيامة]): Den dag da Herren vil få menneskene til å stå opp fra gravene sine for å kreve et oppgjør fra dem.

‘Ozza (العزى): En avgudsstatue (gudinnestatue) som flergudsdyrkerne i Hijaz-området tilba før islam.

Pilegrimsferden (arabisk: al-Ḥajj [الحج]): Dette er navnet på den reisen som enhver muslim er pålagt å foreta minst én gang i livet hvis man makter det. Denne reisens mål er moskeen al-Ḥarām, sletten ‘Arafāt, dalen Mozdalifah og Minā. Pilegrimsferden kommer i den muslimske måneden zol-ḥijjah (ذو الحجة), og den varer i fem dager fra den åttende til og med den tolvte. I løpet av disse dagene skal muslimene utføre forskjellige ritualer som ble vist og praktisert av Hans Nåde صلى الله عليه وسلم.

Qoraysh (قريش): Qoraysh var en mektig stamme på sin tid. Den styrte byen Mekka, og den hadde flere underfamilier og underklaner; blant dem var Hāshimi-grenen – klanen til Profeten Mohammad صلى الله عليه وسلم.

Rafael (arabisk: Isrāfil [إسرافيل]): En av de fire erkeenglene/overenglene.

Ramadan (رمضان): Den niende måneden ifølge den islamske kalenderen. Denne måneden er kjent som fastemåneden og er den helligste og mest velsignelsesfulle måneden av alle måneder. Muslimer faster i den fra daggry til solnedgang. Fasten innebærer en del krav som må innfris.

Saba (arabisk: as-Sabā’ [السبأ]): Et velkjent rike fra oldtiden. Dette riket skal ha vært et område i dagens Jemen i Sør-Arabia.

Sabbat (arabisk: as-Sabt [السبت]): Stammer fra hebraisk og betyr «hvile», jødernes hvile- og helligdag, fra fredag kveld til lørdag kveld.

Sabeere (arabisk: aṣ-Ṣābi’ōn [الصّابؤون]): Sabeerne anses å ha vært et monoteistisk religiøst samfunn (de trodde på én guddom [Allah]); deres tro var en blanding av jødedom og kristendom. Noen mener de var tilhengere av profeten Johannes عليه السلام, mens andre mener at de var salmefolket, altså tilhengere av profeten David عليه السلام. En teori er også at dette er det

folket som tilba stjerner og statuer og så ble invitert til troen på den Ene og Sanne Gud av profeten Abraham عليه السلام.

Şafā (الصفا) og Marwah (المروة): To små høyder i byen Mekka som nå er blitt en del av moskeen al-Harām. Mellom disse går og løper pilegrimene for å demonstrere de følelsene Hagar عليها السلام hadde da hun lette etter vann for sin tørste sønn Ismael عليه السلام.

Sā'ibah (سائية): En kamelhoppe som ble lovet til avgudene av en som var syk eller på reise. Han lovet at når han ble frisk eller vendte hjem, skulle den bli lik Baḥīrah-hoppen.

Sakarias (arabisk: Zakariyyā [زكريا]) – bibelsk: blir også skrevet «Sakarja»: Faren til profeten Johannes عليه السلام. Profeten Sakarias عليه السلام ble også utvalgt av Allah til å være Marias رضى الله عنها læremester.

Şalāt-al-'aṣr (صلاة العصر): Ettermiddagstidebønnen.

Şalāt-al-fajr (صلاة الفجر): Daggrytidebønnen.

Şalāt-al-'iṣhā' (صلاة العشاء): Aftentidebønnen.

Şalāt-al-maghrib (صلاة المغرب): Solnedgangstidebønnen.

Şalāt-aḡ-zohr (صلاة الظهر): Middagstidebønnen.

Şāliḥ (صالح): Profeten Şāliḥ عليه السلام ble sendt til det ugudelige folket Thamōd. Det ble sendt en spesiell prøvelse til Thamōd-folket i form av en kamelhoppe. De skulle la den være i fred, men de drepte den, og Allahs vrede tok dem fatt.

Salmene (arabisk: Zabōr [زبور]): Den hellige skriften som profeten David عليه السلام fikk åpenbart av Allah.

Salomo (arabisk: Soleymān [سليمان]): Profeten Salomo عليه السلام var sønn av profeten David عليه السلام og hans etterfølger på tronen. Han huskes best for å ha bygget templet i Jerusalem. Israels barn hadde sin storhetstid under hans kongedømme.

Sara (arabisk: Sārah [سارة]): Profeten Abrahams عليه السلام hustru, som fødte ham sønnen profeten Isak عليه السلام.

Satan (arabisk: Sheyṭān/Iblīs [إبليس/شيطان]): Menneskets største fiende og motstander, ondskapens leder, det ondes innerste vesen. Satan ble forvist fra Allahs nåde og himmelriket for den oppsetsige oppførselen sin; han nektet nemlig å adlyde Allah.

Saul (arabisk: Ṭālōt [طالوت]): Han ble utnevnt til konge for Israels barn av profeten Samuel عليه السلام (شمويل). Kongen Saul عليه السلام stammet fra Benjamin عليه السلام, sønn av Jakob عليه السلام, og faren hans het Kisj.

Sinaifjellet (arabisk: aṭ-Ṭōr [الطور]): Det arabiske ordet betyr egentlig «et fjell». Sinaifjellet er det fjellet der profeten Moses عليه السلام mottok steintavlene med de ti bud fra Allah. Dette fjellet ligger sør på Sinaihalvøya, som ligger i Egypt og er en trekantet halvøy mellom Middelhavet i nord og Rødehavet i sør.

Sirius (arabisk: ash-Shi'rā [الشعرى]): En stjerne som ble tilbedt av flergudsdyrkerne i uvitenhetstiden, muligens fordi den er den mest lyssterke stjernen på jordens nattehimmel. Denne stjernen er også kjent som Hundestjernen.

Skriftens folk (arabisk: Ahl-al-Kitāb [اهل الكتاب]): Jødene og de kristne.

Steinområdet (arabisk: al-Ḥijr [الحجر]): Dette er det området hvor folket Thamōd var bosatt. Det ligger mellom Levanten og Hijaz-området. Hijaz-området er en fjellkjede i det vestlige Saudi-Arabia, langs kysten av Rødehavet, og strekker seg fra sør i Saudi-Arabia til nord. Området omfatter muslimenes to helligste byer – Mekka og Medina.

Syndfloden (arabisk: Ṭofān Nōḥ [طوفان نوح]): Storflommen som rammet menneskene på grunn av syndene deres på profeten Noahs عليه السلام tid.

Tabi'in (تابعين): Tabi'in er den gruppen som levde samtidig som Profetens صلى الله عليه وسلم følgesvenner og opplevde dem og var deres elever.

Tabōk (تبوك): En by som ligger omtrent 700 kilometer nord for Medina.

Tahajjod-bønnen (صلاة التهجد): En supplerende/overskytende nattebønn som kan bes når som helst etter aftentidebønnen og før morgengrytidebønnen.

Taif (arabisk: aṭ-Ṭā'if [الطائف]): En velkjent by som ligger sørøst for Mekka i Saudi-Arabia.

Tayammom (التيمم): Renselse ved ren jord – sandjord, grusjord, leirjord.

Thamōd (ثمود): Thamōd var en kjent stamme som ble oppkalt etter sin forfar, som var en av profeten Noahs عليه السلام etterkommere.

Thaur (ثور): En hule i Mekka. Den ligger sør for Misfalah-området. Thaur er egentlig navnet på selve fjellet hvor denne hulen ligger. Men i og med at det var hulen som fikk æren av å være Profetens صلى الله عليه وسلم vert under utvandringen til Mekka, er hulen mer kjent. Den blir også kalt for hulen Thaur.

Tidebønnen (arabisk: aṣ-Ṣalāt [الصلاة]): Bønnen som innebærer de forskjellige stillingene: å stå, å være bøyd framover, å knele med ansiktet ned og å sitte. Den pålagte tidebønnen er husket med dette navnet.

Tilstanden iḥrām (الإحرام): Iḥrām er navnet på en intensjon som man har, og ved den sakraliserer man seg for å utføre pilegrimsferden eller 'Omrah. Man gjør mange lovlige og tillatte ting ulovlig for seg selv i denne tilstanden.

Timen (arabisk: as-Sā'ah [الساعة]): Dette uttrykket betegner den ytterste timen / det siste øyeblikket.

Tobba' (تبع): En kongetittel i Jemen. Kongene fra kongeriket Ḥimyar ble kalt for *Tobba'*. Den kongen som er nevnt som *Tobba'*, het egentlig As'ad Abō Korayb al-Ḥimyari.

Tora (arabisk: at-Taurāt [التوراة]): Betyr egentlig «lov» på hebraisk; jødisk betegnelse på de fem Mosebøkene.

Trekke seg tilbake i askese (arabisk: al-I'tikāf [الإعتكاف]): Når en muslim trekker seg tilbake i moskeen og vier sin tid fullt og helt til Allah. Dette blir spesielt gjort i løpet av de ti siste dagene av ramadanmåneden.

Utvandrerne (arabisk: al-Mohājirōn [المهاجرون]): De tidligere muslimene som utvandret fra et sted til Medina under Hans Hellighets صلى الله عليه وسلم tid før erobringen av Mekka. Ordet blir også brukt for dem som utvandrer for Allahs sak i nyere tid, og for den som gir opp alt det Allah forbyr.

Vaktel (arabisk: as-Salwā [السَّلْوَى]): En liten hønsefugl.

Wā'ilah (واعلة): Profeten Noahs عليه السلام hustru.

Waṣīlah (وصيلة): Geit – hvis den fødte en hannkilling, ble denne ofret til statuene, men fødte den en hunnkilling, beholdt de denne selv. Hvis geiten fødte begge deler, ble begge ofret til avgudene. Waṣīlah er den hunnkillingen som ble slaktet fordi hun ble født sammen med broren sin (hannkillingen).

Yathrib (يثرب): Det tidligere navnet til byen Medina.

Zaqqōm-treet (شجرة الزقوم): Tornefruktens tre – et tre som vokser fra helvetes underste bunn. Dets fruktkolber ligner djevlers hode.

Zeyd (زيد): En følgesvenn av Profeten Mohammad صلى الله عليه وسلم, og Hans Nådes صلى الله عليه وسلم adoptivsønn.

Zeynab (زينب): Profeten Mohammads صلى الله عليه وسلم hustru.

Zoleykā (زليخا): Hun er nevnt som Potifars hustru i Bibelen – ifølge noen historier i islam giftet hun seg med profeten Josef عليه السلام etter Potifars død.

Zoroasterne: Ordet som er blitt tolket som «zoroasterne», er al-Majōs (المجوس) i Koranen.

رضى الله عنه (Raḍiy-Allaho ‘anho): Måtte Gud være tilfreds med ham.

رضى الله عنها (Raḍiy-Allaho ‘anhā): Måtte Gud være tilfreds med henne.

رضى الله عنهم (Raḍiy-Allaho ‘anhom): Måtte Gud være tilfreds med dem (brukes for hannkjønn).

صلى الله عليه وسلم (Ṣall-a-llāho ‘aleyhi wa sallam): Allahs velsignelser og fred være med ham.

Dette er en frase som blir spesielt brukt av alle muslimer når de nevner navnet til Profeten Mohammad صلى الله عليه وسلم eller en av titlene til Hans Nåde صلى الله عليه وسلم.

عليه السلام (‘Aleyhi-s-salām): Fred være med ham.

عليها السلام (‘Aleyhā-s-salām): Fred være med henne.

عليهم السلام (‘Aleyhimo-s-salām): Fred være med dem.